

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb – Istok, Turinina 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Općinski sud u Novom Zagrebu po sucu Ivi Đuratoviću, u pravnoj stvari tužiteljice Biljane Kurdija iz Zagreba, Tišinska ulica IV. odvojak 12, OIB: 00492448084, koju zastupa punomoćnik Klaudio Čurin, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Olivera Kurdije iz Zagreba, Tišinska ulica IV. odvojak 12, OIB: 56776948981, kojeg zastupa punomoćnica Nikolina Brnad Resnik, odvjetnica u Zagrebu, radi isplate i činidbe, nakon održane glavne rasprave zaključene 02.09.2026., dana 30. rujna 2026.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu zahtijeva za isplatu 1.800,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Oliveru Kurdiji da izvrši sve radnje potrebne da se tužiteljica Biljana Kurdija oslobodi sudužništva po Ugovoru o stambenom potrošačkom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama broj ugovora: 201106024563 od 06.11.2020., solemniziranom po javnom bilježniku Mariji Glibota pod brojem ovjere Ov-8014/2020 dana 02.12.2020., u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Oliveru Kurdiji da tužiteljici Biljani Kurdija naknadi trošak parničnog postupka u iznosu 1.219,48 EUR sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 30.09.2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom od 01.11.2025. tužiteljica Biljana Kurdija zatražila je donošenje presude kojom bi se tuženiku Oliveru Kurdiji naložilo da joj isplati 1.800,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama i da ju oslobodi sudužništva Ugovoru o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020., u bitnom navodeći da je navedene obveze preuzeo Sporazumom o uređenju imovinskih odnosa od 12.08.2024. te da ih do dana tužbe nije ispunio.

2. Tuženik Oliver Kurdija nije podnio odgovor na tužbu niti se do zaključenja prethodnog postupka uopće očitovao na tužbu, već je u tijeku glavne rasprave osporio osnovanost tužbenog zahtjeva.

3. Tužiteljica je na ročištu od 08.07.2026. povukla tužbu u dijelu zahtjeva za isplatu iznosa 1.800,00 EUR sa pripadajućim zateznim kamatama (jer joj je tuženik taj iznos dobrovoljno platio 07.07.2026.), a tuženik se tom djelomičnom povlačenju tužbe nije usprotivio. Stoga je na temelju čl. 193. st. 2. ZPP utvrđeno da je tužba u tom dijelu povučena te je odlučeno kao u izreci rješenja.

4. U provedenom postupku pročitane su isprave u spisu, i to Sporazum o uređenju imovinskih odnosa od 12.08.2024. (str. 6-11 spisa), zk izvadak (str. 12-13 spisa), Ugovor o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020. (str. 23-48 spisa), e-mail od 02.12.2024. (str. 49-50 spisa) te su saslušani svjedoci Klaudio Čurin (str. 69-70 spisa), Jure Radalj (str. 77-78 spisa), tužiteljica (str. 66-68 spisa) i tuženik (str. 68-70 spisa).

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet parnice je zahtjev tužiteljice za nalaganje tuženiku da ju oslobodi sudužništva po Ugovoru o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020.

7. Uvidom u Ugovor o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020. (str. 23-48 spisa) utvrđeno je da je isti sklopljen između OTP banke d.d. kao kreditora, Olivera Kurdije kao korisnika kredita (ovdje tuženik) i Biljane Kurdija kao solidarne dužnice (ovdje tužiteljica), a radilo se o stambenom kreditu u iznosu 390.000,00 EUR (čl. 1.), uz rok otplate 30 godina i sa mjesečnim anuitetom 1.459,13 EUR (čl. 2.), s time da je ugovoreno kako se solidarni dužnik obvezuje neograničeno i solidarno, sve do potpunog namirenja tražbine banke (čl. 10.). Ujedno je predviđena i mogućnost prijevremene otplate kredita, djelomično ili u cijelosti, u bilo kojem trenutku (čl. 6.).

7.1. Uvidom u zk izvadak (str. 12-13 spisa) utvrđeno je da je temeljem navedenog Ugovora o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020. upisano založno pravo na kčbr. 368 k.o. Jakuševac (kuće i dvorište, Tišinska ulica IV. odvojak 12) za korist OTP banke d.d., a tuženik Oliver Kurdija je uknjižen kao isključivi vlasnik te nekretnine.

7.2. Uvidom u Sporazum o uređenju imovinskih odnosa od 12.08.2024. (str. 6-11 spisa) utvrđeno je da je isti sklopljen između tužiteljice i tuženika radi uređenja imovinsko-pravnih odnosa na bračnoj stečevini uslijed razvoda braka. Po tom Sporazumu kuća u Tišinskoj ulici u Zagrebu te poslovni udjeli u trgovačkom društvu EMT Struction d.o.o. pripali su isključivo tuženiku (čl. 4.1. i čl. 5.), dok je stan u Koprivničkoj ulici u Zagrebu pripao isključivo tužiteljici (čl. 3.1.). Dodatno, tuženik se obvezao tužiteljici plaćati 900,00 EUR mjesečno tijekom prvih godinu dana od njenog iseljenja iz kuće u Tišinskoj ulici (čl. 9.2.), kao i isplatiti joj daljnjih 100.000,00 EUR do 31.12.2025. (čl. 3.2.). Također, tuženik se obvezao tužiteljicu osloboditi sudužništva sa kuće u Tišinskoj ulici (čl. 4.2.).

7.3. Uvidom u e-mail od 02.12.2024. (str. 49-50 spisa) utvrđeno je da je njime zaposlenik OTP banke d.d. obavijestio tuženika o mogućnosti restrukturiranja kredita, i to refinanciranjem ili reprogramom, uz navođenje da se onda u budućnosti mogao podnijeti zahtjev za eventualno otpuštanje ili zamjenu instrumenta osiguranja, ali da se

o tome odlučuje na višim razinama i da postoje određena ograničenja u prvih nekoliko godina nakon restrukturiranja.

8. Na temelju prethodno izloženog sadržaja isprava u spisu sud utvrđuje da su tužiteljica i tuženik bivši bračni drugovi koji su se u postupku diobe bračne stečevine sporazumjeli o tome da kuća u Tišinskoj ulici pripadne upravo tuženiku, a ta kuća je opterećena založnim pravom za korist OTP banke na iznos 390.000,00 EUR po osnovi stambenog kredita u kojem tužiteljica ima status solidarnog dužnika (sudužnika) pa se tuženik obvezao da će tužiteljicu do 31.12.2025. osloboditi od sudužništva po tom kreditu. Predmet ove parnice je ispunjenje upravo te tuženikove ugovorne obveze (oslobođenje od sudužništva po kreditu), pri čemu nije sporno da tuženik tu obvezu do dana zaključenja glavne rasprave u ovom postupku nije ispunio.

9. Odredba čl. 4.2. Sporazuma o uređenju imovinskih odnosa od 12.08.2024. glasi: *"Oliver Kurdija se obvezuje skinuti Biljanu Kurdija sa sudužništva nekretnine iz čl. 2.1.3. najkasnije do 31. prosinca 2025. godine. U slučaju da se temeljem sudužništva iz prve rečenice ovog stavka, bilo koji iznos naplati iz sredstava Biljane Kurdija, Oliver Kurdija obvezuje se u cijelosti nadoknaditi naplaćeni iznos, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana naplate potraživanja"*.

10. Tuženik je iskazao (str. 68-69 spisa) da je sporazum pisao njegov odvjetnik i da je sporna ugovorna odredba bila njegov prijedlog (*"htio sam biti fer"*), dok je tužiteljica iskazala (str. 66-68 spisa) da je to bio temelj njihovog dogovora od samog početka (jer da joj je to bilo jako važno zbog kreditne sposobnosti i rješenja stambenog pitanja) pa da ta odredba uopće nije bila sporna i da se o njoj nije raspravljalo. Svjedok Klaudio Čurin (str. 69-70 spisa), odvjetnik koji je prilikom diobe bračne stečevine pravno savjetovao tužiteljicu, iskazao je da je sporazum pisao tuženikov odvjetnik, da je sporna ugovorna odredba od početka bila navedena u sporazumu te da cijelo vrijeme o njoj nije bilo nikakvih posebnih razgovora ni prijepora. Svjedok Jure Radalj (str. 77-78 spisa), odvjetnik koji je prilikom diobe bračne stečevine pravno savjetovao tuženika, iskazao je da je on pisao nacrt sporazuma, da se ne sjeća je li sporna odredba od početka postojala ili je naknadno dodana, ali iz razgovora sa tuženikom zna da je on svakako imao namjeru tužiteljicu osloboditi od sudužništva, kao i da je tužiteljica zahtijevala da ju tuženik oslobodi sa sudužništva za kuću u Jakuševcu (jer u protivnom neće pristati na sporazum o zajedničkoj roditeljskoj skrbi). Sud vjeruje iskazima stranaka i svjedoka u izloženom dijelu jer su iskazivali bitno podudarno.

11. Na temelju navedenih iskaza sud utvrđuje da je u postupku pregovaranja i prilikom sklapanja sporazuma predmetna ugovorna odredba između stranaka ustvari bila nesporna i da se o njoj uopće nije posebno raspravljalo, da je u nacrtu sporazuma postojala od samih početaka, a i tužiteljica i tuženik su bili u potpunosti svjesni te ugovorne odredbe, sa njom su bili u cijelosti suglasni te su očekivali da će tu ugovornu odredbu i izvršiti.

12. Po Zakonu o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 155/2023; dalje: ZOO) sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose (čl. 2.); u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja (čl. 4.); sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje (čl. 9.). Nadalje, vjerovnik je ovlašten

zahtijevati od dužnika ispunjenje obveze, a dužnik je dužan u cijelosti ispuniti je (čl. 65.); ispunjenje se sastoji u izvršenju onoga što čini sadržaj obveze te vjerovnik ne može zahtijevati nešto drugo (čl. 166. st. 1.); ugovor stvara prava i obveze za ugovorne strane (čl. 336. st. 1.).

13. Polazeći od navedenih zakonskih odredbi sud utvrđuje da je tuženik dužan ispuniti spornu obvezu tužiteljici odnosno da ju je dužan osloboditi sa sudužništva po Ugovoru o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020. Tuženik je tu obvezu prema tužiteljici preuzeo valjanim Sporazumom o uređenju imovinskih odnosa od 12.08.2024. koji ga obvezuje, pa je onda tu obvezu dužan i ispuniti, i to upravo poduzimanjem radnji koje će rezultirati oslobađanjem tužiteljice sa sudužništva po navedenom Ugovoru o kreditu, jer je to sadržaj njegove ugovorne obveze koju je dužan ispuniti onako kako ona glasi.

13.1. Po čl. 269. ZOO objekt ugovorne obveze je činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju, a po čl. 270. ZOO činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva, jer je u suprotnom ništetna. Prema stavu ovog suda oslobođenje od sudužništva iz kreditnog odnosa predstavlja i moguću i dopuštenu i određenu činidbu, pa se stoga radi o valjanoj ugovornoj obvezi koja se ne može smatrati ništetnom u smislu čl. 270. ZOO. Sud prihvaća navode tuženika iz kojih proizlazi da oslobođenje tužiteljice sa sudužništva u predmetnom kreditu može provesti samo ako OTP banka d.d. na to pristane i samo pod uvjetima koje banka za to postavi, međutim te okolnosti same po sebi ne znače da činidba iz sporne ugovorne obveze ne bi bila moguća, dopuštena, određena ni odrediva u smislu čl. 269. ZOO. Tuženik je za navedene okolnosti svakako znao i morao znati već u trenutku pregovaranja sa tužiteljicom i u trenutku sklapanja Sporazuma, a unatoč tome je preuzeo takvu ugovornu obvezu pa ju je onda dužan ispuniti te se sada ne može osloboditi te obveze pozivajući se na to da on ne može utjecati na postupanje banke, niti je u tom kontekstu tužiteljica uopće bila dužna obraćati se OTP banci radi provjere pod kojim uvjetima tuženik može ispuniti takvu obvezu, kada se radi o obvezi koju je svojevrijem preuzeo samo tuženik pa isključivo on odgovara za njeno ispunjenje. Iako iz sadržaja predmetnog Ugovora o stambenom potrošačkom kreditu od 06.11.2020. (str. 23-48 spisa) proizlazi da ugovorne strane njime nisu izričito predvidjele mogućnost ni uvjete pod kojima bi solidarni dužnik (ovdje tužiteljica) mogao izaći iz tog ugovornog odnosa, ipak je u čl. 6. tog Ugovora predviđena mogućnost prijevremene otplate kredita, što znači da u tuženičkom ugovornom odnosu sa OTP bankom svakako postoji predviđeni mehanizam koji bi za posljedicu imao oslobođenje tužiteljice sa sudužništva, što bi značilo i ispunjenje ovdje sporne ugovorne obveze, pa se u tom smislu nikako ne može raditi o nemogućoj ili nedopuštenoj činidbi.

13.2. Po čl. 208. ZOO obveza prestaje kad njezino ispunjenje postane nemoguće zbog okolnosti zbog kojih dužnik ne odgovara (st. 1.), a dužnik mora dokazati okolnosti koje isključuju njegovu odgovornost (st. 2.). Tuženik u ovoj parnici, do zaključenja prethodnog postupka, nije iznio nikakve činjenične tvrdnje, niti je predložio dokaze, na okolnost da on spornu obvezu ne može ispuniti zbog okolnosti za koje nije odgovoran. Osim toga, u ovom slučaju se niti ne može raditi o objektivnoj nemogućnosti ispunjenja sporne ugovorne obveze u smislu čl. 208. ZOO, kada je u kreditnom odnosu tuženika i banke predviđena mogućnost prijevremene otplate kredita (čl. 6. Ugovora), pa bi tuženičko aktiviranje te mogućnosti svakako rezultiralo ispunjenjem sporne obveze prema tužiteljici (oslobađanjem od sudužništva) te se stoga ne može uzeti da je

ispunjenje sporne obveze postalo nemoguće. Osim toga, da bi se moglo govoriti o prestanku obveze zbog nemogućnosti ispunjenja mora se raditi o tome da je nakon sklapanja ugovora došlo do promjene okolnosti koje rezultiraju nemogućnošću ispunjenja, a tuženik u ovoj parnici nije tvrdio ni dokazao, niti bi to uopće proizlazilo iz stanja spisa, da je nakon sklapanja Sporazuma od 12.08.2024. došlo do bilo kakvih promjena koje bi utjecale na njegovu (ne)mogućnost ispunjenja sporne obveze.

13.3. Iako je u čl. 4.2. Sporazuma predviđeno da je tuženik tužiteljici dužan naknaditi novčane iznose koje će banka eventualno od nje prisilno naplatiti po osnovi sudužništva u predmetnom kreditu, to nikako ne znači da tuženik ne bi bio dužan u ugovorenom roku (do 31.12.2025.) ispuniti preuzetu obvezu oslobađanja tužiteljice od sudužništva, niti ga navedena odredba oslobađa dužnosti ispunjenja sporne obveze.

13.4. Iz e-maila od 02.12.2024. (str. 49-50 spisa) može se zaključiti da se nakon sklapanja Sporazuma od 12.08.2024. tuženik zaista obratio OTP banci sa upitom o opcijama pod kojima bi tužiteljicu mogao osloboditi od sudužništva. Naime, iz sadržaja tog e-maila proizlazi da je voditelj poslovnice banke obavijestio tuženika kako postoji mogućnost restrukturiranja kredita (uz suglasnost svih sudužnika), što bi moglo *"predstavljati prvi korak kako bi se u budućnosti podnio zahtjev za eventualno otpuštanje ili zamjenu instrumenata osiguranja"* – što se očigledno odnosi upravo na mogućnost "izlaska" tužiteljice iz predmetnog kreditnog odnosa. Međutim potom je navedeno da je za to (otpuštanje ili zamjenu instrumenata osiguranja) potrebna urednost u plaćanju, da se o tome odlučuje na višim razinama te da postoje određena ograničenja po pitanju novih izloženosti u prvih nekoliko godina nakon eventualnog provođenja restrukturiranja. Iz navedenog odgovora banke proizlazi da restrukturiranjem kredita ne bi automatski došlo do oslobađanja tužiteljice od sudužništva po tom kreditu, jer nekoliko godina nakon restrukturiranja postoje ograničenja po pitanju novih izloženosti, a o tome se odlučuje na višim razinama. Stoga, kada tužiteljica nije pristala na takvo restrukturiranje kredita (što je sama priznala u svojem stranačkom iskazu), ne može se smatrati da je time ona odgovorna za nemogućnost ispunjenja tuženikove obveze, jer je legitimno pravo tužiteljice zahtijevati da tuženik ispuni obvezu u onom roku u kojem se sam obvezao Sporazumom, a to je do 31.12.2025., pa kako iz navedenog e-maila banke od 02.12.2024. nije proizlazilo nikakvo jamstvo da bi u slučaju takvog restrukturiranja tužiteljica do 31.12.2025. zaista bila oslobođena od sudužništva, već je takav ishod ostao u cijelosti neizvjestan, onda se ne može uzeti da je tužiteljica odgovorna za to što tuženik ne može ispuniti spornu obvezu.

14. Po sadržaju konkretnog obvezno-pravnog odnosa tužiteljica nije ovlaštena birati na koji će točno način tuženik ispuniti spornu obvezu (prijevremenom otplatom kredita ili na neki drugi način), pa onda ona u ovoj parnici u skladu sa čl. 166. st. 1. ZOO od tuženika može zahtijevati ispunjenje te obveze samo sa onim sadržajem koji je ugovoren (oslobađanje od sudužništva). Tužbeni zahtjev kakvog je tužiteljica postavila je podoban za postupanje i određen u smislu čl. 186. st. 1. ZPP, s time da se radi o strogo osobnoj činidbi dužnika koja se može prisilno izvršavati izricanjem novčanih kazni ili sudskih penala po pravilima iz čl. 262. i čl. 247. Ovršnog zakona. Pritom je u tužbenom zahtjevu kreditni odnos glede kojeg tužiteljica zahtijeva oslobođenje od sudužništva dostatno određen i individualiziran, jer su navedeni broj ugovora o kreditu, datum njegovog sklapanja, podatak o javnom bilježniku koji ga je solemnizirao te broj ovjere, pa svi tuženikovi navodi o suprotnom nisu osnovani.

15. Slijedom navedenoga sud utvrđuje da u konkretnom slučaju ne postoje razlozi za uskraćivanje pravne zaštite tužiteljici, odnosno da ne postoji nikakvi razlozi zbog kojih tuženik ne bi bio dužan ispuniti predmetnu ugovornu obvezu koju je svjesno prihvatio sklapanjem valjanog i obvezujućeg Sporazuma o uređenju imovinskih odnosa od 12.08.2024.

15.1. Tužiteljica je u skladu sa čl. 186.c ZPP tužbu u ovom predmetu podnijela 01.11.2025., dakle prije dospijea tuženikove obveze u pogledu glavne stvari (oslobođenje od sudužništva, što je tuženik bio dužan ispuniti do 31.12.2025.). Međutim, budući da je u tijeku ovog postupka odnosno prije zaključenja glavne rasprave došlo do dospijea tuženikove obveze, valjalo je u skladu sa čl. 328. ZPP tuženiku naložiti da tu obvezu ispuni u roku 15 dana.

16. Stoga sud tužbeni zahtjev ocjenjuje u cijelosti osnovanim, pa ga je valjalo prihvatiti i odlučiti kao pod točkom I. izreke presude.

17. Tužiteljica je u cijelosti uspjela u parnici pa joj je tuženik na temelju čl. 154. st. 1. i čl. 158. st. 2. ZPP dužan naknaditi troškove postupka. Vrijednost predmeta spora do 08.07.2026. iznosila je 8.430,00 EUR (novčani zahtjev 1.800,00 EUR, a po čl. 40. st. 5. ZPP nenovčani zahtjev 6.630,00 EUR), dok je nakon 08.07.2026. za nenovčani zahtjev po čl. 40. st. 5. ZPP iznosila 6.630,00 EUR. Tužiteljicu je zastupao punomoćnik odvjetnik, pa joj je u skladu sa čl. 155. ZPP i Tarifom na nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023) priznat trošak za:

- sastav tužbe – 250,00 EUR (Tbr. 7/1);
 - zastupanje na ročištima od 26.03.2026., 08.07.2026. i 02.09.2026. – po 250,00 EUR (Tbr. 9/1);
 - plaćena pristojba na tužbu 33,18 EUR i pristojba na presudu 186,30 EUR;
- što iznosi ukupno 1.219,48 EUR (sa uračunatim PDV), dok joj u skladu sa čl. 155. st. 1. ZPP nije priznat trošak podneska od 17.01.2026. (požurnica). Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

U Zagrebu 30. rujna 2026.

Sudac:
Ivo Đuratović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku 15 dana, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. odvjetnik Klaudio Čurin;
2. odvjetnica Nikolina Brnad Resnik.

Broj zapisa: **9-3088d-e6ce3**

Kontrolni broj: **073a8-c1b81-ba160**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.